

Til lovforslag nr. L 149. Tillægsbetænkning afgivet af Skatteudvalget den 17. marts 1999

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af ligningsloven

(Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til alkoholafvænnning m.v.)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra Maja Nissen, Rønde.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Enhedslistens medlem) lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Et *mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et mindretal inden for flertallet (Venstres, Det Konservative Folkepartis og Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget) noterer sig, at skatteministeren under udvalgsbehandlingen af lovforslaget har understreget, at det efter ministerens opfattelse er en afgørende forudsætning for skattefriheden for ydelser til alkoholafvænnning, at alle medarbejdere i en virksomhed skal have mulighed for at modtage tilbud fra arbejdsgiveren om betalt behandling til alkoholafvænnning. Skatteministeren har således bl.a. afvist, at betingelsen for skattefrihed i lovforslaget vil være opfyldt, hvis ydelserne til alkoholafvænnning på lige fod med andre personalegoder indgår i en generel personalepolitik, og hvis der i denne generelle personalepolitik, som gælder for alle virksomhedens medarbejdere, er formuleret regler om, at personalegoderne er betinget af f.eks. et vist minimum af anciennitet og/eller ugentlige arbejdstimer.

Mindretallet bemærker, at det kunne have været hensigtsmæssigt, hvis loven havde indeholdt regler om et beskedent krav til medarbejdernes anciennitet eller arbejdstid, eller at der havde været mulighed for at formulere et sådant beskedent krav i virksomhedens generelle personalepolitik, således at arbejdsgiveren ikke var forpligtet til at lade tilbudet om betalt alkoholafvænnning gælde for ansatte med f.eks. meget løs tilknytning til virksomheden eller meget få ugentlige arbejdstimer. Med det indhold, loven har, jf. bl.a. skatteministerens bemærkninger ovenfor, kan der være en risiko for, at virksomheder vælger ikke at anvende mulighederne for at tilbyde alkoholafvænnning til medarbejdere. Dermed risikeres det, at det bagvedliggende sigte - om at virksomhederne i højere grad skal tage et socialt ansvar for virksomhedens medarbejdere - ikke bliver fuldt ud opfyldt.

Mindretallet opfordrer skatteministeren til om et år at orientere udvalget om lovens anvendelse, herunder om omfanget af de arbejdsgiverbetalte ydelser til alkoholafvænnning.

Et andet mindretal inden for flertallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) bemærker, at Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at arbejdsgivere skal have mulighed for skattefrit at betale for medarbejders behandling uanset lidelsen. Derfor har Fremskridtspartiet i denne samling fremsat beslutningsforslag om afskaffelse af beskatning for arbejdsgiverbetalte behandlinger af medarbejdere (B 29), hvis bemærkninger der henvises til i denne anledning.

Fremskridtspartiet er desuden af den opfattelse, at nærværende forslag nok er en politisk afta-

le, men reelt er søgt ødelagt af skatteministeren med kravet om, at alle medarbejdere – uanset ansættelsesforhold og tid - skal være omfattet af en virksomhedspolitik vedrørende betaling for alkoholfvænnning. I praksis vil en række virksomheder fravælge dette tilbud, når det også skal gælde for midlertidigt ansatte, juleafløser og andre uden fast tilknytning til virksomheden. Det er antagelig en bevidst handling fra skatteministeren, der jo grundlæggende er modstander af forslaget. Skatteministeren kan om et par år fremlægge dokumentation og påvise, at ordningen slet ikke benyttes, og dermed bremse udviklingen mod, at arbejdsgivere påtager sig et socialt ansvar, og at medarbejderne ikke bliver brandbeskattet for dette engagement. Det er værd at beskrive denne forventning allerede nu, eftersom Folketinget og offentligheden måske ikke er opmærksom på denne sammenhæng om et par år, når ordningen måtte søges stoppet.

Fremskridtspartiet mener, at kun medarbejdere med fast tilknytning til en virksomhed skal være omfattet af ordningen. Det er nemt at afgrænse. I funktionærloven er der en 3 måneders

prøvetid, i arbejdsmarkedsreglerne er der bestemmelser om, hvornår man er berettiget til sygedagpenge osv. Der er nok af henvisningsmuligheder, hvis viljen er til stede. Men det er den ikke hos skatteministeren, og derfor vedtages nu en lov, der ikke er optimal.

Fremskridtspartiet indstiller dog forslaget til vedtagelse, således at forslaget kan bruges som afsæt til yderligere åbning af arbejdsgiveres mulighed for at betale for lønmodtageres sygdomsbehandling uden skattesmæk. Når først alkoholfvænnning er godkendt, må det næste jo være andre typer misbrugsbehandling, derefter betaling for følger ved arbejdsskader og derefter forebyggende behandling for at undgå arbejdsskader. Danmark er et salamiland! Alt skal gå efter salamimetoden, skive for skive – også denne sag. Det er lidt umenneskeligt, eftersom mange mennesker kunne få et bedre liv, hvis arbejdsgiverne måtte betale for deres behandling. De må så fortsat i en årrække være henvist til et nummer i den socialdemokratiske venteliste til det offentlige behandlingssystem.

Per Kaalund (S) Jens Peter Vernersen (S) nfm. Erik Mortensen (S) Anna-Marie Hansen (S)

Hugo Sørensen (S) Aage Frandsen (SF) Sonja Albrink (CD) Morten Helveg Petersen (RV)

Frank Aaen (EL) Peter Brixtofte (V) fmd. Mariann Fischer Boel (V) Svend Aage Jensby (V)

Flemming Kofod-Svendsen (KRF) Flemming Hansen (KF) Brian Mikkelsen (KF) Klaus Kjær (DF)

Kim Behnke (FP)